

Қаршимда шовуллаб оқар бир дарё

Кутлибека РАХИМБОЕВА,
Ўзбекистонда хизмат кўрсатган
маданият ходими

ҚУВОНЧ

Тоғлар елкасига сиймаган ирмоқ –
Сасидан сукунат ашиги синди.
Рангин чечакларга айланди тупроқ,
Заминнинг чиройи энди билинди.

Қуёшни бўлди бепоён само,
Нурларнинг йўллари узайди.
Орзули-ҳавасли кунлар беором
Новдаларни гуллар билан безайди.

Илдиздан бошлаб учига қадар
Гулга тўлиб кетди оғочлар жисми,
Боғларда адашиб қолди шабада,
Рангидан мастми ё бўйдан мастми?

Офтобнинг анҳорга чизган нақшини
Мажнунтол кун бўйи кўриб тўймайди.
Юксақда қуйламоқ шунча яхшими,
Одамлардан кўпроқ қушлар қуйлайди.

Яна ўз ранглари қайтган бағрингда,
Юртим, кўнглим тўлиб юриб қувондим.
Яна куз захмати, қишнинг захридан
Омон чиққанингни кўриб қувондим.

Фарида АФРЎЗ,
“Дўстлик” ордени соҳиби

***

Кўклаб кетди
Кўксимдаги найзалар,
Гул очмоқда
Кипригимда майсалар,
Бир бор келар,
Минг йилда бу лаҳзалар,
Ёр келар кун келди, баҳор, келақол.

Энтикади,
Юрагимдек дарёлар,
Ҳар куртақда
Кулар бўлди дунёлар,
Қордай бугун
Эриб битди рўёлар,
Ёр келар кун келди, баҳор, келақол.

Кундуз билан
Тунлар бугун тенглашар,
Мусичалар
Бир-бирининг “сиз”лашар,
Ва ниҳоят,
Ошиқ диллар тиллашар,
Ёр келар кун келди, баҳор, келақол.

Сен баҳона
Ғунча кўнглим очардим,
Ёр пойига
Атир сўзим сочардим,
Бошим олиб,
Ўзим уздан қочардим,
Ёр келар кун келди, баҳор, келақол.

“Дунёда икки қудратли куч бор – бири
килич, яна бири эса қалам. Улар ўртаси-
даги рақобат ва кураш шиддатли. Лекин
улардан ҳам қудратлироқ яна бир куч бор
– бу қўлга қалам олган аёлдир.”

Мухаммад Али ЖИННА

“

Ақшагул ТУЛЕГЕНОВА,
“Эл-юрт ҳурмати” ордени соҳиби

ЖАДИД АЁЛЛАР

Эҳ, жадид аёллар, жадид аёллар,
Сизни чарчатдимми ҳадик, хаёллар.
Сизни ўлдирдилар кўзсиз жаҳолат –
“Эгасига итдай содиқ аъёнлар”...
Эҳ, жадид аёллар, жадид аёллар.

Сиз миллатнинг фахри, гул-лолалари,
Хайринисо, Мариям, Дилоралари,
Золим замонанинг дилпоралари,
Эҳ, жадид аёллар, жадид аёллар.

Ўн етти ёшида Матлуба хоним
Кўтармоқлик учун аёлнинг шонинг
“Эзилган миллатим” деб, эзган жонинг...
Эҳ, жадид аёллар, жадид аёллар.

Сиз юртнинг онаси, волидалари,
Тилда, фикрда, ишда комилалари.
Ойбекни кашф этган олималари –
Эҳ, жадид аёллар, жадид аёллар.

Давр келди, аммо йўқдир ўзлари,
Жадий туркумида ўттиз излари,
Шундан юзи ойдин ўғил-қизларинг,
Эҳ, жадид аёллар, жадид аёллар!

Армоним шу: сизни кўргим келади,
Енгингиздан тутиб юргим келади,
Пойингизга бошим ургим келади,
Эҳ, жадид аёллар, жадид аёллар!

Зебо МИРЗО,
“Шуҳрат” медали соҳиби

***

Азизим,
Не учун майса эмасмиз,
Еллар ўпганида суйкалиб ўтган.
Не учун, не учун дарахт бўлмадик,
Илдизи, шохлари чирмашиб кетган.
Ариқлар бўйида гиёҳдек ўссак,
Сувларда тушимиз эшиларидами?
Адирлар ортида шамол бўлсайдиқ,
Кўкларда руҳимиз қўшиларидами?
Нечун мавжудимиз, нечун йўқдаймиз?
Бармоқлар учида нозик бир титроқ.
Нафаслар қўшилиб турганда, нечун
Оловлар ичида жим кутиб турмоқ.
Нечун пичоқларга тиралар кўзим
Кўкка суюнгандай суюнолмайман...
Нечун кўлингизда лопадек ухлаб,
Кўксингизда тонгдек уйғонолмайман...
Не учун ҳаётим бу қадар сахро,
Нечун юрагимда бу қадар зорлик,
Қаршимда шовуллаб оқар бир дарё,
Бир томчи сув сўраб ўтинолмайман...
Азизим,

Не учун инсон яралдик,
Кўнглимиз сиймасе еру самога?
Оҳ, энди шу қадар муҳаббат билан
Биз қандай яшаймиз бу тор дунёда?
Биз нечун яралдик ёлғон дунёда?
Азизим, не учун майса эмасмиз?

Меҳрибон АБДУРАҲМОНОВА,
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси

ҚИЗЧА, ҚУЁШ ВА ЮЛДУЗЛАР ҲАҚИДА ҚЎШИҚ

Тун.
Чигиртка чириллар тинмай,
Онда-сонда итлар хуради.
Ғайир сочи қоп-қора қизча
Бахт ҳақида тушлар кўради.

Тушларини ёритади ой,
Супра юлдуз ясайди қулча.
Қўриқлайди Етти қароқчи
Қизчани то тонг отгунича.

Топширади тонгга соғ-омон,
Қуёш чиқар майин эркалаб.
Юзларини ювар шудринглар,
Қушлар қуйлаб берар эрталаб.

Куни билан ўйнар кун билан,
Бузогининг ортидан чошиб,
Чап кўксига яшириб қайтар,
Ботаётган қуёшни топиб.

Сўнг ухлайди кунни кучоқлаб,
Супра юлдуз ясайди қулча.
Яна кўрир Етти қароқчи
Қизчани то тонг отгунича.

Тонглар отар, мусаффо, оппоқ
Ёғдуларга тўлар эртаси.
Асра доим, она табиат,
Озод юртнинг озод эркасин.

Хосият РУСТАМОВА,
Ўзбекистон ва Озарбайжон
Ёзувчилар уюшмаси аъзоси

***

Балки хотирангда қолган... қолмаган,
Балки Сен учун ҳам армон ўша он.
Ўша кун нигоҳлар гапиролмаган –
Сўзлардан қочолмай юрибман ҳамон.
Ҳар куни эринмай тонг отар оппоқ,
Ҳар куни тап-тортмай келаверар тун!
Ҳар шох уялмасдан ёзганда яроқ –
Менинг хаёлларим тортади маҳзун.
Ҳар лаҳза ёдимга солар баҳорни,
Ҳар лаҳза ёдимга тушар ўша кун.
Йиллар қураганда сочимдан қорни,
Сен менинг дунёда қолсан ёлғиз!
Кўзимда у кунлар қолди тип-тиник,
У кунлар бўлганми? Бормиди? Бор... Чин!
Шеърга айланишга турибди интиқ –
Кўзимдан тўкилган ҳар улкан томчи!
Балки... Хотирангда қолган... Қолмаган...
Балки Сен учун ҳам ўша кун армон.
Ўша кун нигоҳлар гапиролмаган –
Сўзлар билан яшаб юрибман ҳамон!

Шоира ШАМС,
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси

***

Келур савсан қадин тоғ айлабон ул навбаҳор ичра,
Дилида ишқ-у илкида тутиб гул навбаҳор ичра.

Саҳар афғони бирла олам аҳлин уйғотиб эрди,
Яна авжи тараннум бирла булбул навбаҳор ичра.

Кириб гулшанга васфин биттали ким иштиёқ айлар,
Юз очгай саҳрадек нарғису сунбул навбаҳор ичра.

Сабоҳ алвонида ҳусну жамолин орзу этгай,
Сенингдек неча, эй кўнглим, тахайюл навбаҳор ичра.

Битарсан номалар отига Шоира ниҳон айлаб,
Ки ишқ асрори дилга бўлди мақбул навбаҳор ичра.

Нарғиза ОДИНАЕВА,
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси

***

Мен узим томонга қараёлмайман,
Юрак бетламайди сен ёқларга ҳам.
Туя бўйнидаги кўнғироқдайман,
Йўлларга тўкилиб боряпман кам-кам.

Қушлар осмонидан тақрор ўтолди,
Соҳларим райхонга айланолмади.
Бир улкан исмлар қафтимда толди,
Замин изларимни ёдлаёлмади.

Оғриқлар – мўъжиза, сукут – катта сир,
Ҳар заррам юракка айланаб турдим.
Фасллар рангларда тақрор келгандир,
Мен эса бир тушни бир марта кўрдим.

Ёмғир, шамолларда ўйнайвераман,
Туя саҳроларга манзил солади.
Муаллақ лаҳзаман, номсиз эраман,
Қуёш томоғимда қотиб қолади.

Гулҳаё АНОРОВА,
Зулфия номидаги Давлат мукофоти соҳиби

***

Мен жим қузатаман онам умрини,
Бир ёдгорлик каби турар мунғайиб.
Лавҳига қиртишлаб битилган ёзиқ
Рангсиз фаслларда бўлдилар ғойиб.

Мен жим қузатаман онам умрини,
Уйқуси адашган қушлардай бехол.
Кўзлари киртайган,
Ранги унингқан
Гуллардек ифори билмас эҳтимол.

Мен онам умрини қузатаман жим...
Ёмғирга жом бўлар чумоли ини.
Ҳар оқшом бокира ўрмон кўйнидан
Кўзларинг излади қандай афсулни?

Мен жим қузатаман онам умрини,
Анҳордай шовуллар оломон бесар.
Сенинг-чи, кўксингда ураётир бонг
Инсон англаши ман этилган ҳислар.

Мен жим қузатаман онам умрини,
Болағман юпанча журъат этмаган.
Рўмолинг четидан сирғалган ғариб
Соҳларинг ўтмишдир қўлим этмаган.

Мен жим қузатаман онам умрини...

